

[Jens Thomsen.]

løbe, og man kan jo ikke helt frigøre sig for, at naar de paagældende har faaet 40 Dages Fængsel for Bedrageriet med de 500 Kr., er det gamle Ord i hvert Fald fuldt ud rigtigt dèr. Jeg har nu den Opfattelse, at det er en Mentalitetsændring, der skal til for at komme bort fra de uheldige Forhold; den skarpeste Kontrol og de strengeste Straffe kan efter min Mening ikke løse Problemet.

Det ærede Medlem Hr. Nøhr udtalte, at naar man hører, særlig fra Landdistrikterne, om enkelte Driverter, som ikke vil tage det Arbejde, de kan faa, er der Grund til at gaa strengt frem, og et saadant Forhold kan Kommunalbestyrelserne hindre. Men naar Kommunalbestyrelsen ingen Fortegnelse har over de arbejdsløse, kan man ikke stille den Fordring til den, at den skal hindre noget saadant. Det er netop derfor, jeg har tilladt mig at henstille til den højtærede Socialminister, at der gives en saadan Fortegnelse til Sogneraadene.

Men der er ogsaa en anden Ting, som svækker Viljen hos de forskellige Kommuneraad til at gennemføre denne Kontrol og foretage det nødvendige Arbejde for at faa disse Mennesker i Arbejde i Stedet for at give dem Understøttelse, og det er de indviklede Udligningshistorier, vi efterhaanden har faaet. Det er jo blevet saadan, at selv om et Sogneraad ikke vil være med til at begaa Ødselheder paa disse Omraader, bliver det gennem den Udligning, der finder Sted, tvunget til at være med til at betale de andre Kommuner Ødselhed, og vi kommer ikke uden om, at de indviklede Udligningshistorier i Virkeligheden svækker Sogneraadenes Lyst til at gennemføre den nødvendige Kontrol.

Aksel Larsen: Jeg vil ogsaa gerne benytte Lejligheden til at sige den højtærede Socialminister Tak for den omfattende og udtømmende Redegørelse, vi har faaet paa Foranledning af den Forespørgsel, som det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen og hans Partifæller har stillet. Jeg tror, at denne Redegørelse vil vise sig at være nyttig i en Tid, hvor man fra saa mange Hold forsøger at lægge den sociale Lovgivning og Arbejdsbevægelsen for Had. Det er rart, at vi her i Tinget har faaet en saadan Dokumentation, at enhver Antydning af saglige Angreb af den Art, jeg hentyder til, i hvert Fald maa forstumme.

Jeg vil gerne have Lov til at opholde mig lidt ved det mærkelige Forløb, denne Forespørgsels Gang gennem Tinget har faaet. Det er højst mærkeligt, at efter at

en Forespørgsel er startet og sat paa Dagsordenen og besvaret i Henhold til Forretningsordenens Frister, anmoder Forespørgerne selv om at faa Debatten udsat, fordi man ikke er klar til at føre den videre. Det er min Opfattelse, at denne Bøn om Udsættelse, som den højtærede Socialminister ubegribeligt nok sluttede sig til, kun kan have haft et eneste Formaal, nemlig at faa i hvert Fald nogle Dages fornyet Frist til visse Rumlerier. Der var ikke mere at sige efter den Redegørelse, Socialministeren havde givet. Spørgsmaalet var udtømt; Besvarelsen var, som man kunde forlange den; det vilde være umuligt paa Basis af dette Svar at gøre yderligere Forsøg paa at mistænkeliggøre dette Af-snit af den sociale Lovgivning eller Arbejds-løshedskassernes Administration.

Men saa bad Forespørgerne om Udsættelse med den Motivering, at de ikke havde faaet detailleret Besked om et eneste af de mange Tilfælde, de i Forespørgselen angav som Grund til, at denne Forespørgsel ubetinget maatte stilles. Noget kunde man naturligvis opnaa derved. Det kunde lade sig gøre i den dertil egnede Presse at fremsille Sagen saadan: det viste sig, at Ministeren enten mødte fuldkommen uforberedt, eller at han ikke ønskede at komme ind paa dette Forhold, og derfor maatte vi holde ham fast ved hans Svar og til sidst tvinge ham til i et senere Møde at besvare det prekære Spørgsmaal.

Nu er vi forhaabentlig naaet til Vejs Ende, og heller ikke Sagen fra Holbæk giver vel Anledning til yderligere langvarige Rumlerier, men saa maa man alligevel have Lov til at spørge Forespørgerne: Hvad skulde det hele i Grunden til?

Det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen har i Dag sagt — jeg skrev det saa vidt gørlig ordret ned —, at Forespørgselen var nødvendig efter de Retssager, der har været i Sommerens Løb. Det forekommer mig at være en meget søgt Begrundelse. Hvis man vil stille Forespørgsler paa det Grundlag, kan der stilles Masser af Forespørgsler, og saa skal vort Parti tage under Overvejelse, om der ikke er en 3—4 Stykker, der med meget stor Berettigelse kan stilles.

Saa vidt jeg har set af Aviserne, har der i Sommer været adskillige Tilfælde, hvor Sogneraadsmænd har gjort sig skyldige i ulovlig Omgang med Kommunens og andre Folks Midler. Nu vil jeg ikke derfor paa-staa, at alle Sogneraadsmænd i Danmark er en Bande Bedragere, og jeg skal heller ikke forsøge at mistænkeliggøre det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsens Partifæller,